TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2012. gada 19. decembrī*

Apelācija — Kopienas augu šķirņu aizsardzība — Regula (EK) Nr. 2100/94 — 73. panta 2. punkts — KAŠB Apelācijas padomes lēmums noraidīt pieteikumu par Kopienas aizsardzības piešķiršanu — Rīcības brīvība — Pārbaude Vispārējā tiesā — 55. panta 4. punkts, to aplūkojot kopsakarā ar 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu — KAŠB tiesības no jauna pieprasīt augu materiāla nosūtīšanu

Lieta C-534/10 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2010. gada 15. novembrī iesniedza

Brookfield New Zealand Ltd , Ziemeļhevloka [*Havelock North*] (Jaunzēlande) un

Elaris SNC , Anžera [*Angers*] (Francija),

ko pārstāv *M. Eller*, *avvocato*,

apelācijas sūdzības iesniedzējas,

pārējie lietas dalībnieki:

Kopienas Augu šķirņu birojs (KAŠB), ko pārstāv *M. Ekvad* un *M. Lightbourne*, pārstāvji,

atbildētājs pirmajā instancē,

Schniga GmbH , Bolcāno [*Bolzano*] (Itālija), ko pārstāv *G. Würtenberger*, *Rechtsanwalt*,

prasītāja pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*], E. Levits (referents), Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*] un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerāladvokāts J. Mazaks [*J. Mazák*],

sekretāre R. Šereša [*R. Şereş*],

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 26. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2012. gada 12. jūlija tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *Brookfield New Zealand Ltd* (turpmāk tekstā – "*Brookfield*") un *Elaris SNC* (turpmāk tekstā – "*Elaris*") lūdz atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 13. septembra spriedumu lietā T-135/08 *Schniga*/KAŠB - *Elaris* un *Brookfield New Zealand* ('Gala Schnitzer') (Krājums, II-5089. lpp.; turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tā bija atcēlusi Kopienas Augu šķirņu biroja (KAŠB) Apelācijas padomes 2007. gada 21. novembra lēmumu saistībā ar Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu augu šķirnei 'Gala Schnitzer' (lietas A 003/2007 un A 004/2007; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1995. gada 25. oktobra Regulu (EK) Nr. 2506/95 (OV L 258, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 2100/94"), 10. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šķirne jāuzskata par jaunu, ja datumā, kad saskaņā ar 51. pantu iesniegts pieteikums, šķirnes komponenti vai novāktais šķirnes materiāls ar selekcionāra piekrišanu nav pārdots vai kā citādi izmantots šķirnes izstrādes nolūkā 11. panta nozīmē:

a) Kopienas teritorijā agrāk nekā vienu gadu pirms iepriekš minētā datuma;

[..]."

3 Regulas Nr. 2100/94 55. panta 4. punktā ir precizētas KAŠB pilnvaras saistībā ar Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas procedūru:

"Birojs ar vispārīgiem noteikumiem vai atsevišķos gadījumos ar pieprasījumiem [ar individuālajiem pieprasījumiem] nosaka, kad, kur, kādā daudzumā un kvalitātē ir jāiesniedz tehniskajai pārbaudei paredzētais materiāls un salīdzināmie paraugi."

4 Šīs regulas 61. panta 1. punktā ir izklāstīti pieteikuma par aizsardzības piešķiršanu noraidīšanas nosacījumi:

"Birojs noraida pieteikumus Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanai, ja un tiklīdz tas konstatē, ka pretendents:

[..]

b) norādītajā termiņā nav īstenojis [vispārīgo] noteikumu vai prasību [individuālo pieprasījumu], ievērojot 55. panta 4. vai 5. punktu, ja vien Birojs nav piekritis, ka tas nav jādara [ka materiāls nav jāiesniedz], vai

[..]."

5 Minētās regulas 73. panta, kura virsraksts ir "Sūdzības par Apelāciju[as] padomes lēmumiem", 1.–3. punktā ir paredzēts:

"1. Sūdzības [prasības] par Apelāciju[as] padomes lēmumiem var iesniegt [..] Tiesā.

2. Sūdzību [prasību] var iesniegt, pamatojot to ar kompetences trūkumu, būtiskiem procedūras pārkāpumiem, Līguma, šīs regulas vai jebkuras ar tās piemērošanu saistītās tiesību normas pārkāpumiem vai arī pilnvaru ļaunprātīgu pārsniegšanu.

3. [..] Tiesas jurisdikcijā ir apstrīdētā lēmuma atcelšana vai grozīšana."

6 Šīs pašas regulas 80. panta 1. punktā ir noteikts:

"Pat ja konkrētajos apstākļos ir pielikti visi pūliņi, bet pretendents uz Kopienas augu šķirņu aizsardzību vai īpašnieks, vai jebkura cita Birojā notiekošā procesā iesaistīta puse nav spējusi ievērot termiņu attiecībā pret Biroju, tās tiesības, pamatojoties uz pieteikumu, jāatjauno, ja tās nespēja ievērot termiņu tieši izrietējusi no jebkuru tiesību vai izlīdzinājuma iespēju zaudējuma, ko radīj[usi] šī regula [ja šīs termiņa neievērošanas tiešas sekas saskaņā ar šo regulu ir bijušas kādu tiesību zaudēšana vai kāda tiesību aizsardzības līdzekļa zaudēšana]."

7 Regulas Nr. 2506/95 preambulas trešajā apsvērumā ir paredzēts, ka ar Regulu Nr. 2100/94 ieviestie noteikumi par prasībām, ko var celt par KAŠB vai tā apelācijas padomju lēmumiem, būtu jāsaskaņo ar noteikumiem, kas paredzēti Padomes 1993. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

8 1999. gada 18. janvārī *Konsortium Südtiroler Baumschuler* (turpmāk tekstā – "*KSB*"), kura tiesību pārņēmēja ir *Schniga GmbH* (turpmāk tekstā – "*Schniga*"), iesniedza KAŠB pieteikumu par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu ābolu (*Malus Mill*) šķirnei 'Gala Schnitzer', kuras sākotnējais nosaukums bija 'Schniga'.

9 KAŠB uzdeva *Bundessortenamt* (Federālais augu šķirņu birojs, Vācija) veikt Regulas Nr. 2100/94 55. panta 1. punktā paredzēto tehnisko pārbaudi.

10 Ar 1999. gada 26. janvāra vēstuli KAŠB pieprasīja *KSB* laikposmā no 1999. gada 1. līdz 15. martam iesniegt tam un *Bundessortenamt* tehniskajai pārbaudei nepieciešamo augu materiālu. KAŠB arī precizēja, ka *KSB* ir jāievēro visi fitosanitārie un muitas nosacījumi, kas piemērojami attiecībā uz materiāla sūtīšanu.

11 *KSB* piegādāja pieprasīto materiālu noteiktajā termiņā.

12 Ar 1999. gada 25. marta vēstuli KAŠB apliecināja pieprasītā materiāla saņemšanu, bet norādīja, ka minētajam materiālam nav pievienots fitosanitārais sertifikāts. Līdz ar to KAŠB pieprasīja *KSB* nodrošināt, lai šis nepieciešamais dokuments tiktu iesniegts "cik ātri vien iespējams".

13 1999. gada 23. aprīlī *KSB* nosūtīja *Bundessortenamt* Eiropas fitosanitāro pasi un precizēja, ka iestāde, kas to ir izsniegusi, proti, Bolcāno augu aizsardzības dienests (Itālija), ir norādījusi, ka šis dokuments aizstāj fitosanitāro sertifikātu.

14 1999. gada 3. maijā *Bundessortenamt* informēja *KSB* par to, ka materiāls ir atnācis savlaicīgi un ka tas ir atbilstošs. Papildus tas norādīja, ka ar iesniegto Eiropas fitosanitāro pasi pietiek, lai veiktu tehnisko pārbaudi un lai pārbaudītu Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanas materiālos nosacījumus. Tomēr *Bundessortenamt* pieprasīja iesniegt oficiālā sertifikāta, kas apliecina vīrusa neesamību iesniegtajā materiālā, kopiju.

15 2001. gadā *KSB* paziņoja *Bundessortenamt*, ka tas nevar iesniegt pieprasīto dokumentāro pierādījumu. Izrādījās, ka materiālā, kas 1999. gada martā tika iesniegts tehniskās pārbaudes mērķiem, bija vīrusi. Līdz ar to *Bundessortenamt* paziņoja KAŠB par savu nodomu iznīcināt inficēto materiālu, lai novērstu infekcijas izplatīšanos uz citiem augiem.

16 Ar 2001. gada 13. jūnija elektroniskā pasta ziņu KAŠB paziņoja *KSB*, ka, saskaņojot šo jautājumu ar *Bundessortenamt*, tas ir nolēmis atļaut *KSB* iesniegt jaunu augu materiālu, kas nav inficēts ar vīrusu, lai atsāktu pieteikuma pārbaudi. KAŠB pamatoja savu lēmumu ar apstākli, ka nosūtītie norādījumi attiecībā uz materiāla fitosanitāro stāvokli nav bijuši pietiekami skaidri, jo tajos nebija precizēts, ka materiāls nedrīkst būt inficēts ar vīrusu. Tādēļ *KSB* nevarot tikt uzskatīts par atbildīgu par šo situāciju.

17 2006. gada 5. maijā *Elaris* un *Brookfield*, kas attiecīgi ir ar šķirnes 'Baigent' aizsardzības tiesībām saistītās licences turētāja un šo tiesību īpašniece, saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 59. pantu adresēja KAŠB iebildumus pret aizsardzības piešķiršanu šķirnei 'Gala Schnitzer'. Iebildumi bija pamatoti ar agrākām aizsardzības tiesībām attiecībā uz ābolu (*Malus Mill*) šķirni 'Baigent'.

18 *Brookfield* izvirzītie pamati attiecās uz to, ka pieteiktā šķirne pietiekami neatšķiras no tai piederošās references šķirnes. Turklāt tā apstrīdēja *KSB* piešķirtās tiesības nosūtīt augu materiālu, kas nav inficēts ar vīrusu, uzskatot, ka KAŠB esot bijis jānoraida sākotnējais *KSB* pieteikums.

19 Ar 2007. gada 26. februāra lēmumiem EU 18759, OBJ 06-021 un OBJ 06-022 kompetentā KAŠB komiteja piešķīra aizsardzību attiecībā uz šķirni 'Gala Schnitzer', uzskatot, ka tā pietiekami atšķiras no references šķirnes 'Baigent'. Turklāt šī komiteja noraidīja *Brookfield* iebildumus.

20 2007. gada 11. aprīlī *Brookfield* saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 67.–72. pantu pārsūdzēja šīs komitejas lēmumus.

21 Ar apstrīdēto lēmumu Apelācijas padome atcēla minētās komitejas lēmumu un pati noraidīja pieteikumu par aizsardzības piešķiršanu šķirnei 'Gala Schnitzer'. It īpaši tā uzskatīja, ka Regulas Nr. 2100/94 61. panta 1. punkta b) apakšpunkts neļāva KAŠB atļaut *KSB* iesniegt jaunu materiālu, jo *KSB* nebija izpildījis 1999. gada 26. janvāra un 25. marta vēstulēs ietvertos individuālos pieprasījumus minētās regulas 55. panta 4. punkta izpratnē.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

22 Ar 2008. gada 4. aprīlī iesniegto prasības pieteikumu *Schniga*, balstoties uz šādiem pamatiem, lūdza Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu:

— iebildumu, kurus *Elaris* un *Brookfield* adresējušas KAŠB, nepieņemamību,

— Regulas Nr. 2100/94 61. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 62. panta pārkāpumu;

— Regulas Nr. 2100/94 55. panta 4. punkta pārkāpumu.

23 *Elaris* un *Brookfield* piedalījās tiesvedībā Vispārējā tiesā kā personas, kas iestājušās lietā KAŠB prasījumu atbalstam. Tiesas sēdes laikā KAŠB grozīja savus prasījumus un pievienojās *Schniga* viedoklim.

24 Pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija atzinusi pirmo *Schniga* prasības pamatu par nepieņemamu, tā izskatīja jautājumu par *Elaris* un *Brookfield* apstrīdēto trešā prasības pamata pieņemamību.

25 Šajā sakarā pārsūdzētā sprieduma 39. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka Apelācijas padome ir juridiski kvalificējusi 1999. gada 26. janvāra un 25. marta vēstules un ka tādēļ šī kvalifikācija ir pakļauta pārbaudei Vispārējā tiesā.

26 Izskatot trešo *Schniga* prasības pamatu pēc būtības, pārsūdzētā sprieduma 62. un 63. punktā Vispārējā tiesa noraidīja Apelācijas padomes apsvērumus, saskaņā ar kuriem, tā kā *KSB* nebija izpildījis KAŠB 1999. gada 26. janvāra un 25. marta vēstulēs ietvertos individuālos pieprasījumus, šim birojam esot bijis jānoraida *KSB* pieteikums attiecībā uz šķirni 'Gala Schnitzer'.

27 Vispārējās tiesas argumentācija, kuras dēļ tā secināja, ka KAŠB nebija nepareizi izvērtējis tam ar Regulas Nr. 2100/94 55. panta 4. punktu piešķirtās rīcības brīvības apjomu, ir izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 64.–80. punktā.

28 Pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 64. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka ar labas pārvaldības principu, kā arī ar nepieciešamību nodrošināt procesa pienācīgu norisi un efektivitāti ir saderīgs tas, ka tad, ja pieļautas nosacījumu, kuriem tas pakļauj pieteikuma par aizsardzības piešķiršanu izskatīšanu, neprecizitātes gadījumā KAŠB uzskata, ka šī neprecizitāte varētu tikt izlabota, tam ir iespēja turpināt pieteikuma izskatīšanu un tam nav pienākuma noraidīt šo pieteikumu.

29 Turklāt pārsūdzētā sprieduma 65. punktā Vispārējā tiesa uzsvēra, ka šāda rīcības brīvība ļauj gan KAŠB pārliecināties, ka tā individuālie pieprasījumi ir skaidri, gan citiem pieteikumu iesniedzējiem nepārprotami apzināties savas tiesības un pienākumus.

30 Pēc tam, kad Vispārējā tiesa bija atgādinājusi visu saraksti starp KĀŠB un *KSB*, tā pārsūdzētā sprieduma 75. punktā konstatēja, ka 1999. gada 26. janvāra un 25. marta vēstulēs bija pieļauta neprecizitāte attiecībā uz apstākli, ka iesniedzamais augu materiāls nedrīkst būt inficēts ar vīrusu, un ka līdz ar to 2001. gada 13. jūnija elektroniskā pasta ziņas mērķis bija izlabot šo neprecizitāti.

31 Otrkārt, Vispārējā tiesa kā neiedarbīgus noraidīja *Elaris* un *Brookfield* apgalvojumus par iespējamo *KSB* ļaunticību tās pieteikuma izskatīšanas procesa gaitā un norādīja, ka Regulas Nr. 2100/94 80. pantam šajā gadījumā nav nozīmes.

32 Tādēļ Vispārējā tiesa apmierināja trešo *Schniga* prasības pamatu un atcēla apstrīdēto lēmumu.

Tiesvedība Tiesā

33 Savā apelācijas sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzējas lūdz Tiesu:

— galvenokārt – atcelt pārsūdzēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai izskatīšanai pēc būtības;

— pakārtoti – pieņemt galīgu nolēmumu un noraidīt pirmajā instancē celto prasību, un

— piespriest *Schniga* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

34 KAŠB un *Schniga* prasījumi Tiesai ir šādi:

— noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzēju iesniegto apelācijas sūdzību un

— piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

35 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirza divus pamatus, proti, to, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi, pirmkārt, Regulas Nr. 2100/94 73. panta 2. punktu un, otrkārt, minētās regulas 55. panta 4. punktu, to aplūkojot kopsakarā ar tās 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 80. pantu.

Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 2100/94 73. panta 2. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

36 Apelācijas sūdzības iesniedzējas pārmet Vispārējai tiesai, ka, atkārtoti izskatot faktus saistībā ar tai iesniegtās prasības trešo pamatu, tā esot pārsniegusi savas pilnvaras attiecībā uz pārbaudi tiesā. Tādējādi pārsūdzētajā spriedumā esot veikta jauna KAŠB 1999. gada 26. janvāra un 25. marta vēstuļu nozīmes un tvēruma novērtēšana. Taču saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 73. panta 2. punktu Vispārējās tiesas kompetencē esot tikai pārbaudīt Apelācijas padomes lēmumu tiesiskumu.

37 KAŠB un *Schniga* norāda, pirmkārt, ka tikai Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un izvērtēt atbilstošus faktus un ka Tiesa to nevar pārbaudīt apelācijas stadijā. Otrkārt, pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa esot pārbaudījusi Apelācijas padomes sniegto faktu juridisko kvalifikāciju, un šīs darbības katrā ziņā ietilpstot Vispārējās tiesas kompetencē. Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzēju argumenti neesot pieņemami.

Tiesas vērtējums

38 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 2506/95 preambulas trešo apsvērumu Regulas Nr. 2100/94 73. pants ir ticis grozīts, lai noteikumus par prasībām, ko var celt par KAŠB vai tā apelācijas padomju lēmumiem, saskaņotu ar noteikumiem, kas paredzēti Regulā Nr. 40/94.

39 Saistībā ar Regulas Nr. 40/94 63. pantu, kura redakcija ir identiska Regulas Nr. 2100/94 73. panta redakcijai, Tiesa jau vairākkārt ir nospriedusi, ka Vispārējās tiesas uzdevums ir izvērtēt ITSB apelācijas padomju lēmumu tiesiskumu, pārbaudot Savienības tiesību piemērošanu, ko veikušas šīs padomes, cita starpā ņemot vērā faktus, kas šīm padomēm bijuši iesniegti. Tādējādi, ievērojot Regulas Nr. 40/94 63. pantā noteiktās robežas atbilstoši Tiesas interpretācijai, Vispārējā tiesa var veikt pilnīgu ITSB apelācijas padomju lēmumu tiesiskuma pārbaudi, vajadzības gadījumā pārbaudot, vai šīs padomes ir veikušas pareizu strīda faktu juridisko kvalifikāciju un vai minētajām padomēm iesniegto faktu novērtējumā nav pieļautas kļūdas (šajā ziņā skat. 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā C-16/06 P *Les Éditions Albert René*/ITSB, Krājums, I-10053. lpp., 38. un 39. punkts).

40 Šajā sakarā Tiesa ir atzinusi Vispārējai tiesai līdzīgu kompetenci attiecībā uz KAŠB vai tā apelācijas padomju lēmumu tiesiskuma pārbaudi (šajā ziņā skat. 2010. gada 15. aprīļa spriedumu lietā C-38/09 P *Schräder*/KAŠB, Krājums, I-3209. lpp., 69. punkts).

41 Aplūkojamajā lietā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 69. punktā ir secinājusi, ka 1999. gada 26. janvāra un 25. marta vēstulēs ir ietverti individuāli pieprasījumi.

42 Šajos apstākļos, tā kā ir atzīstams, ka Vispārējai tiesai ir identiskas izvērtēšanas pilnvaras attiecībā uz prasībām par KAŠB vai tā apelācijas padomju lēmumiem, tai nevar tikt pārmesta kļūda tiesību piemērošanā.

43 Līdz ar to pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu – Regulas Nr. 2100/94 55. panta 4. punkta, to aplūkojot kopsakarā ar tās 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 80. pantu, pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

44 Ar savu otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējas, pirmkārt, pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot uzskatījusi, ka Regulas Nr. 2100/94 55. panta 4. punkts ļauj KAŠB iesniegt individuālu pieprasījumu attiecībā uz sanitāro dokumentu iesniegšanu, kas atšķiras no pieprasījuma iesniegt tehniskajai pārbaudei nepieciešamo augu materiālu.

45 Otrkārt, Vispārējā tiesa, nospriežot, ka KAŠB varēja atļaut jaunā augu materiāla iesniegšanu pēc pirmajā materiāla iesniegšanas pieprasījumā noteiktā termiņa beigām, esot pārkāpusi Regulas Nr. 2100/94 55. panta 4. punktu, to aplūkojot kopsakarā ar tās 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējā tiesa nepareizi ir secinājusi, ka 1999. gada 25. marta vēstulē ietvertais formulējums "cik ātri vien iespējams" nevar tikt uzskatīts par termiņu, kas attiecas uz individuālu pieprasījumu.

46 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzējas pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot atzinusi KAŠB diskrecionāru rīcības brīvību, ļaujot tam pašam izlabot neprecizitātes savos individuālajos pieprasījumos, neizmantojot tomēr Regulas Nr. 2100/94 80. pantā paredzēto īpašo procedūru, kā arī nospriedusi, ka jautājumam par apgalvoto prasītājas ļaunticību nav nozīmes.

Tiesas vērtējums

47 No pārsūdzētā sprieduma 63. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka KAŠB ir tiesības precizēt nosacījumus, kuriem tas pakļauj pieteikuma par Kopienas augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu izskatīšanu, ja termiņš, kurā šā pieteikuma par aizsardzību iesniedzējam ir jāatbild uz tam adresēto individuālo pieprasījumu, vēl nav beidzies.

48 Uz šā pamata Vispārējā tiesa, īstenojot savas izvērtēšanas pilnvaras, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 69. punktā ir norādījusi, ka 1999. gada 25. marta vēstule veido individuālu pieprasījumu par dokumentāro pierādījumu attiecībā uz pārbaudāmo augu materiālu, un, otrkārt, šī paša sprieduma 72. punktā ir norādījusi, ka KAŠB 2001. gada 13. jūnija elektroniskā pasta ziņā ir ietverts individuāls pieprasījums nosūtīt augu materiālu Regulas Nr. 2100/94 55. panta 4. punkta izpratnē. Šajā ziņā tā ir nospriedusi, ka KAŠB nav pārsniedzis savas rīcības brīvības robežas.

49 Šajā ziņā Vispārējai tiesai nevar tikt pārmesta kļūda tiesību piemērošanā.

50 Proti, ievadam ir jāuzsver, pirmkārt, ka KAŠB uzdevumam ir raksturīga nosacījumu, kas attiecināmi uz pieteikuma par Kopienas aizsardzības piešķiršanu pārbaudi, zinātniskā un tehniskā sarežģītība, un līdz ar to ir jāatzīst, ka KAŠB tā uzdevumu izpildē ir rīcības brīvība (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Schräder*/KAŠB, 77. punkts). Turklāt, ievērojot šo plašo rīcības brīvību, KAŠB, ja tas uzskata to par nepieciešamu, var ņemt vērā faktus un pierādījumus, kas ir izvirzīti vai iesniegti novēloti (attiecībā uz ITSB skat. pēc analoģijas 2007. gada 13. marta spriedumu lietā C-29/05 P ITSB/*Kaul*, Krājums, I-2213. lpp., 42. punkts).

51 Otrkārt, KAŠB kā Savienības struktūrai ir saistošs labas pārvaldības princips, saskaņā ar kuru tam ir rūpīgi un objektīvi jāizvērtē visi apstākļi, kuriem ir nozīme lietā, un jāapkopo visi tā rīcības brīvības izmantošanai nepieciešamie faktiskie un tiesiskie elementi. Turklāt, kā to uzsvērusi arī Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 64. punktā, tam ir jānodrošina pienācīga tajā notiekošo procesu norise un efektivitāte.

52 Ņemot vērā šos konstatējumus, ir jāatgādina, pirmām kārtām, ka saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 55. panta 4. punktu KAŠB ar vispārīgiem noteikumiem vai ar individuāliem pieprasījumiem nosaka, kad, kur, kādā daudzumā un kvalitātē ir jāiesniedz tehniskajai pārbaudei paredzētais materiāls un salīdzināmie [references] paraugi.

53 Ņemot vērā KAŠB rīcības brīvību, šī tiesību norma nevar tikt interpretēta tādējādi, ka tā liedz iesniegt atsevišķu pieprasījumu attiecībā uz pārbaudāmo augu materiālu un ar to saistītajiem dokumentārajiem pierādījumiem. Tādējādi, kā norādījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 69. punktā – un apelācijas sūdzības iesniedzējas pret to nav iebildušas –, 1999. gada 25. marta vēstule attiecās uz pārbaudāmā augu materiāla kvalitāti un tieši kvalitāte atbilstoši Regulas Nr. 2100/94 55. panta 4. punkta formulējumam var būt individuāla pieprasījuma priekšmets.

54 Otrām kārtām, Vispārējai tiesai nevar tikt pārmests, ka tā būtu pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka KAŠB bija tiesības iesniegt jaunu pieprasījumu par pārbaudāmā augu materiāla nosūtīšanu.

55 Proti, ņemot vērā labas pārvaldības principu un nepieciešamību nodrošināt procesa pienācīgu norisi un efektivitāti, kā arī to – kā tas izriet no pārsūdzētā sprieduma 74. punkta un ko turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējas nav apstrīdējušas –, ka KAŠB uzskatīja, ka tā sākotnējā pieprasījumā bija pieļautas neprecizitātes, KAŠB bija jālūdz *KSB* nosūtīt tam jaunajā individuālajā pieprasījumā precizētajām prasībām atbilstošu augu materiālu.

56 Šajos apstākļos, pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzējām nav pamata apgalvot, ka Vispārējai tiesai būtu bijis jānospriež, ka KAŠB bija jānoraida *KSB* pieteikums par Kopienas aizsardzības piešķiršanu saskaņā ar Regulas Nr. 2100/94 61. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Proti, šī tiesību norma ir piemērojama tad, ja KAŠB konstatē, ka pieteikuma iesniedzējs individuālo pieprasījumu nav izpildījis noteiktajā termiņā. Taču aplūkojamajā gadījumā, kā arī to pamatoti konstatējusi Vispārējā tiesa, KAŠB uzskatīja, ka sākotnējo individuālo pieprasījumu *KSB* nevarēja izpildīt šā pieprasījuma neprecizitātes dēļ. Līdz ar to KAŠB nevarēja, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, noraidīt *KSB* iesniegto pieteikumu par Kopienas aizsardzības piešķiršanu.

57 Otrkārt, saistībā ar apelācijas sūdzības iesniedzēju apgalvojumu, ka Vispārējai tiesai esot bijis jāņem vērā *KSB* ļaunticība, ir jākonstatē, ka tās nav precizējušas, kādā ziņā Vispārējā tiesa būtu pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 80. punktā nospriežot, ka *KSB* uzvedībai nav nekāda sakara ar jautājumu, vai KAŠB bija tiesības izlabot savu individuālo pieprasījumu neprecizitāti.

58 Turklāt ir jākonstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas nav sniegušas nevienu pierādījumu, kas ļautu apšaubīt minēto vērtējumu.

59 Visbeidzot, attiecībā uz apgalvojumu par Regulas Nr. 2100/94 80. panta pārkāpumu pietiek atgādināt, ka šī tiesību norma attiecas tikai uz gadījumiem, kuros pieteikuma par Kopienas aizsardzības piešķiršanu iesniedzējs nav spējis ievērot termiņu attiecībā pret KAŠB. Aplūkojamajā lietā ir skaidrs, ka dažādie individuālie pieprasījumi, kas tika adresēti *KSB* pēc tā pieteikuma par Kopienas aizsardzības piešķiršanu iesniegšanas, ir tikuši izdarīti vienā un tajā pašā procesā tādēļ, ka pirmajā KAŠB aicinājumā *KSB* nosūtīt tam minētā pieteikuma izskatīšanai nepieciešamo materiālu un dokumentus bija pieļauta neprecizitāte. Līdz ar to Regulas Nr. 2100/94 80. pants nav piemērojams tādā situācijā kā aplūkojamajā lietā.

60 Tādējādi otrais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

61 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

62 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā KAŠB ir prasījis piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā spriedums tām ir nelabvēlīgs, tām ir jāpiesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nosprież:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Brookfield New Zealand Ltd* un *Elaris SNC* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]